

EuropePlus

R2

PUDEŁKO WARTOŚCI

RÓWNOŚĆ

WARTOŚĆ	RÓWNOŚĆ
PARTNER	FORUM PARA LA EDUCACIÓN Y EL DESARROLLO, S.L.

Wprowadzenie

Wartość równości to przekonanie, że wszystkie osoby powinny być traktowane sprawiedliwie i bez dyskryminacji. Wiąże się to z uznaniem, że każda osoba ma taką samą wrodzoną wartość i godność, niezależnie od rasy, płci, pochodzenia etnicznego, wieku, religii, seksualności, zdolności lub jakiegokolwiek innej cechy.

Równość to nie tylko traktowanie wszystkich tak samo, ale także rozpoznawanie i uwzględnianie różnic istniejących między jednostkami i grupami. Wiąże się to ze zrozumieniem, że niektóre grupy mogły w przeszłości napotykać bariery w osiągnięciu równych szans i że bariery te muszą być aktywnie usuwane w celu stworzenia bardziej sprawiedliwego społeczeństwa.

Wartość równości jest ważna, ponieważ pomaga zapewnić wszystkim dostęp do takich samych możliwości i zasobów, niezależnie od ich pochodzenia lub okoliczności. Promuje uczciwość, sprawiedliwość i szacunek dla różnorodności oraz pomaga stworzyć bardziej integracyjne i harmonijne społeczeństwo.

U podstaw wartości równości leży uznanie i docenienie wyjątkowego wkładu, jaki każda osoba może wnieść do społeczeństwa. Chodzi o stworzenie świata, w którym każdy ma szansę wykorzystać swój potencjał i prowadzić satysfakcjonujące życie, niezależnie od swojej tożsamości lub pochodzenia.

MATERIAŁY DO NAUKI

GRA

Tytuł: "Tor przeszkód"

Cel: Zachęcenie do refleksji nad równością osób niepełnosprawnych i pełnosprawnych oraz znaczeniem włączenia i dostępności.

Materiały: Przeszkody, opaski na oczy, wózki inwalidzkie i inne elementy pomagające symulować niepełnosprawność.

Instrukcje:

Podziel uczniów na czteroosobowe grupy.

Każda grupa weźmie udział w torze przeszkód, na którym będzie musiała pokonać różne wyzwania symulujące bariery i przeszkody, z którymi borykają się osoby niepełnosprawne.

W każdym zespole jedna osoba zostanie wyznaczona do reprezentowania niepełnosprawności (np. osoba z opaską na oczach lub na wózku inwalidzkim), a pozostali członkowie zespołu będą musieli pomóc tej osobie pokonać przeszkody.

Tor przeszkód może obejmować: rampy, schody, wąskie drzwi, bariery architektoniczne i inne bariery napotymane przez osoby niepełnosprawne.

Po torze przeszkód rozpocznij dyskusję, aby zastanowić się nad barierami i przeszkodami, z którymi osoby niepełnosprawne spotykają się w codziennym życiu oraz nad tym, w jaki sposób można je wyeliminować lub zmniejszyć.

Ta gra to interaktywny i dynamiczny sposób promowania refleksji na temat równości między osobami niepełnosprawnymi i pełnosprawnymi oraz promowania integracji i dostępności. Wspiera również empatię, solidarność i pracę zespołową.

STUDIUM PRZYPADKU

Tytuł: "Sprawa równego dostępu"

Cel: Zbadanie kwestii równości i dostępności w kontekście edukacji i środowiska zbudowanego.

Studium przypadku:

Samantha jest uczennicą szkoły średniej, która korzysta z wózka inwalidzkiego z powodu urazu rdzenia kręgowego. Uczęszcza do szkoły, która została zbudowana przed wprowadzeniem standardów dostępności, więc szkoła nie jest w pełni dostępna dla Samanthy. Samantha ma trudności z dostępem do niektórych sal lekcyjnych i obiektów, takich jak biblioteka i sala gimnastyczna. Często musi pokonywać dłuższą drogę, aby dostać się do klasy lub czekać, aż ktoś pomoże jej wejść po schodach.

Pewnego dnia Samantha i jej przyjaciele postanawiają wystawić sztukę na szkolny festiwal teatralny. Mają świetny pomysł na scenariusz, który porusza kwestie równości i dostępności w edukacji i środowisku zabudowanym. Pracują razem, aby stworzyć sztukę, która podkreśla wyzwania, przed którymi stoi Samantha i inni niepełnosprawni uczniowie w dostępie do edukacji i innych udogodnień.

Spektakl odniósł duży sukces, a wielu uczniów i nauczycieli zostało poruszonych jego mocnym przesłaniem. Zdają sobie sprawę, że istnieje wiele barier, które napotykają osoby niepełnosprawne w dostępie do edukacji i innych udogodnień, i że bariery te muszą zostać usunięte w celu promowania równości i integracji.

Po przedstawieniu społeczność szkolna spotyka się, aby omówić sposoby poprawy dostępności i promowania równości dla wszystkich uczniów. Tworzą komitet ds. dostępności, który pracuje nad identyfikacją i usuwaniem barier w środowisku szkolnym. Pracują również nad zwiększeniem świadomości na temat kwestii dostępności i integracji

oraz promowaniem kultury równości i szacunku dla wszystkich uczniów.

Dzięki temu studium przypadku można stworzyć sztukę, która bada kwestie równości i dostępności w edukacji i środowisku zabudowanym. Spektakl mógłby podnieść świadomość na temat wyzwań stojących przed osobami niepełnosprawnymi i zainspirować do działania na rzecz promowania równości i integracji w szkołach i innych przestrzeniach publicznych.

SZTUKA TEATRALNA

Tytuł: "Równy dostęp"

Postacie:

Samantha, uczennica szkoły średniej, która porusza się na wózku inwalidzkim z powodu urazu rdzenia kręgowego.

Claire, najlepsza przyjaciółka Samanthy

Pan Johnson, dyrektor szkoły

Pani Garcia, doradca szkolny

Alex, student, który pasjonuje się dostępnością i równością

Statyści, w tym uczniowie, nauczyciele i członkowie komisji ds. dostępności

Akt I

Scena 1: (Samantha i Claire siedzą na szkolnym dziedzińcu. Samantha próbuje poruszać się po dziedzińcu, ale ma trudności z powodu schodów).

Claire: Wszystko w porządku, Sam? Potrzebujesz pomocy?

Nie, nic mi nie jest. Jestem już do tego przyzwyczajona.

Claire: Ale to niesprawiedliwe. Powinieneś być w stanie poruszać się tak jak wszyscy inni.

Samantha: Cóż, szkoła nie została zbudowana z myślą o dostępności. Nie chodzi tylko o schody. Jest wiele miejsc w szkole, do których nie mogę chodzić, ponieważ nie są dostępne.

Scena 2: (Pan Johnson i pani Garcia siedzą w gabinecie dyrektora).

Pan Johnson: Musimy zrobić coś z dostępnością w szkole. Samantha i inni niepełnosprawni uczniowie powinni mieć dostęp do wszystkiego, co szkoła ma do zaoferowania.

Pani Garcia: Zgadzam się. Musimy upewnić się, że szkoła jest zgodna ze standardami dostępności i że zapewniamy równy dostęp wszystkim uczniom.

Scena 3: (Pan Johnson i pani Garcia spotykają się z komitetem ds. dostępności, w skład którego wchodzi uczniowie, nauczyciele i członkowie społeczności).

Pan Johnson: Potrzebujemy pomocy w zidentyfikowaniu obszarów, w których szkoła nie jest dostępna.

Alex: Jestem pasjonatem tej kwestii. Chętnie pomogę w każdy możliwy sposób.

Pani Garcia: Dziękuję, Alex. Potrzebujemy każdej możliwej pomocy.

Akt II

Scena 1: (Samantha i jej przyjaciele omawiają pomysły na sztukę na szkolny festiwal teatralny).

Alex: A co z grą, która porusza kwestie dostępności i równości?

Claire: To świetny pomysł! Moglibyśmy porozmawiać o wszystkich wyzwaniach Samanthy związanych z poruszaniem się po szkole i dostępem do wszystkiego, czego potrzebuje.

Samantha: Tak, i moglibyśmy pokazać, jak ważne jest, aby wszyscy mieli równy dostęp do edukacji i innych udogodnień.

Scena 2: (Na scenie odbywa się przedstawienie. Samantha gra samą siebie, a Claire gra jej najlepszą przyjaciółkę).

Samantha: (wjeżdża na scenę) Cześć wszystkim. Mam na imię Samantha i jestem uczennicą szkoły średniej. Poruszam się na wózku inwalidzkim.

Claire: (wchodząc na scenę) A ja jestem jej najlepszą przyjaciółką, Claire.

Samantha: (narracja) To jest nasza szkoła. To świetna szkoła, ale nie jest dostępna dla wszystkich.

(Claire i Samantha odgrywają sceny, w których Samantha ma trudności z dostępem do różnych obszarów szkoły, takich jak biblioteka i sala gimnastyczna).

Samantha: (narracja) Kocham moją szkołę i uwielbiam się uczyć, ale czasami mam wrażenie, że szkoła nie odwzajemnia mojej miłości.

Scena 3:

(Po lekcjach, w szkolnej stołówce. Pan Johnson, pani Garcia, Olivia i inni uczniowie zbierają się wokół stołu, dyskutując o sposobach poprawy dostępności).

Olivia, dziękuję za zwrócenie naszej uwagi na te kwestie. Ważne jest, abyśmy pracowali razem, aby zapewnić wszystkim uczniom równy dostęp do naszych zasobów szkolnych.

Olivia: Nie ma problemu, panie Johnson. Chcę się tylko upewnić, że wszyscy mają takie same możliwości nauki i odniesienia sukcesu.

Pani Garcia: Zgadza się. Jako rodzic chcę, by moja córka miała wszelkie możliwości, by w pełni wykorzystać swój potencjał.

Uczeń 1: (podnosi rękę) Zauważyłem, że niektóre sale lekcyjne nie są dostępne dla uczniów z niepełnosprawnością ruchową.

Pan Johnson: To świetna uwaga. Powinniśmy zastanowić się nad zwiększeniem fizycznej

dostępności naszej szkoły, na przykład instalując rampy i poszerzając drzwi.

Uczeń 2: (kiwa głową) A co z uczniami, którzy mają problemy ze wzrokiem lub słuchem? Czy mamy dla nich jakieś udogodnienia?

Pani Garcia: To dobre pytanie. Powinniśmy upewnić się, że nasza szkoła ma niezbędny sprzęt i zasoby, aby pomieścić uczniów o różnych potrzebach.

Dokładnie. Powinniśmy również upewnić się, że nasza szkolna strona internetowa i zasoby online są dostępne dla uczniów niepełnosprawnych.

Olivia: (uśmiechając się) Wspaniale jest widzieć, jak wszyscy spotykają się, by uczynić naszą szkołę bardziej inkluzywną.

Pan Johnson: (kiwa głową) Tak, ważne jest, abyśmy pracowali jako społeczność, aby stworzyć środowisko, w którym każdy uczeń ma szansę odnieść sukces.

(Scena się kończy.)